

Mấy vần thơ tình của Jacques Prévert

Ce n'est pas moi

*Ce n'est pas moi qui chante.
Ce sont les fleurs que j'ai vu.*

*Ce n'est pas moi qui rire.
C'est le vin que j'ai bu.*

*Ce n'est pas moi qui pleure.
C'est mon amour perdu*

Không phải tôi

*Không phải tôi
Mà chính là những đóa hoa tôi từng ngắm đang hát*

*Không phải tôi
Mà chính là ly rượu vang tôi từng uống đang cười*

*Không phải tôi
Mà chính là mối tình đã mất của tôi đang khóc*

*Assis seul dans la matinée à Paris
Buổi sáng Paris, ngồi một mình...*

Pour toi mon amour

Je suis allé au marché aux oiseaux

Et j'ai acheté des oiseaux

Pour toi

Mon amour

Je suis allé au marché aux fleurs

Et j'ai acheté des fleurs

Pour toi

Mon amour

Je suis allé au marché à la ferraille

Et j'ai acheté des chaines, de lourdes chaines

Pour toi

Mon amour

Et puis, je suis allé au marché aux esclaves

Et je t'ai cherchée

Mais je ne t'ai pas trouvée

Mon amour

Je suis allé au marché à la ferraille...

Tôi đã đến chợ sắt vụn...

Dành cho em, tình yêu của tôi

*Tôi đã đến chợ chim
Và tôi đã mua những con chim
Dành cho em,
Tình yêu của tôi.*

*Tôi đã đến chợ hoa
Và tôi đã mua những bông hoa
Dành cho em,
Tình yêu của tôi.*

*Tôi đã đến chợ sắt vụn
Và tôi đã mua những dây xích, những dây xích nặng nề
Dành cho em,
Tình yêu của tôi.*

*Và rồi, tôi đã đến chợ nô lệ,
Và tôi tìm em
Nhưng tôi đã không thấy em,
Tình yêu của tôi.*

*Jacques
Prévert
**

*Avec P.Picasso (à gauche)
au bord de la mer.*

*Ngồi với P.Picasso (phía trái)
trên bờ biển.*

Les feuilles mortes

*Oh je voudrais tant que tu te souviennes
Des jours heureux quand nous étions amis
Dans ce temps là la vie était plus belle
Et le soleil plus brûlant qu'aujourd'hui.
Les feuilles mortes se ramassent à la pelle
Tu vois je n'ai pas oublié.
Les feuilles mortes se ramassent à la pelle
Les souvenirs et les regrets aussi
Et le vent du nord les emporte
Dans la nuit froide de l'oubli.*

*Tu vois je n'ai pas oublié
La chanson que tu me chantais...
C'est une chanson qui nous ressemble
Toi qui m'aimais moi qui t'aimais.
Nous vivions tous les deux ensemble
Toi qui m'aimais moi qui t'aimais.
Et la vie sépare ceux qui s'aiment
Tout doucement sans faire de bruit.
Et la mer efface sur le sable
Les pas des amants désunis.
Nous vivions tous les deux ensemble
Toi qui m'aimais moi qui t'aimais.*

*Et la vie sépare ceux qui s'aiment
Tout doucement sans faire de bruit.
Et la mer efface sur le sable
Les pas des amants désunis...
Les feuilles mortes se ramassent à la pelle
Les souvenirs et les regrets aussi
Mais mon amour silencieux et fidèle
Sourit toujours et remercie la vie

Je t'aimais tant tu étais si jolie
Comment veux-tu que je t'oublie ?
En ce temps-là la vie était plus belle
Et le soleil plus brûlant qu'aujourd'hui
Tu étais ma plus douce amie
Mais je n'ai que faire des regrets
Et la chanson que tu chantais
Toujours toujours je l'entendrai !*

*Jacques et Janine Prévert sur la
terrasse de leur appartement à Paris
(1960)*

Jacques và vợ ông, Janine Prévert,
trên hiên căn hộ của mình tại Paris
(1960)

Lá rụng

Ôi! Anh mong ước quá, giá như em còn nhớ lại
Những ngày hạnh phúc khi chúng mình bên nhau.

 Ấy là lúc cuộc đời đẹp nhất
 Và mặt trời nóng bỏng hơn hôm nay
 Lá rụng được gom lên từng xèng
 Em thấy đấy anh đâu đã quên
 Lá rụng được gom lên từng xèng
 Những kỷ niệm và nỗi tiếc thương cũng vậy
 Gió bắc đã mang chúng đi
 Trong đêm lạnh của lãng quên

 Em thấy đấy anh đâu đã quên
 Bài ca em đã hát cho anh
 Bài ca gắn bó chúng mình
 Em yêu anh và anh yêu em
 Đôi ta đã cùng sống bên nhau
 Em yêu anh và anh yêu em

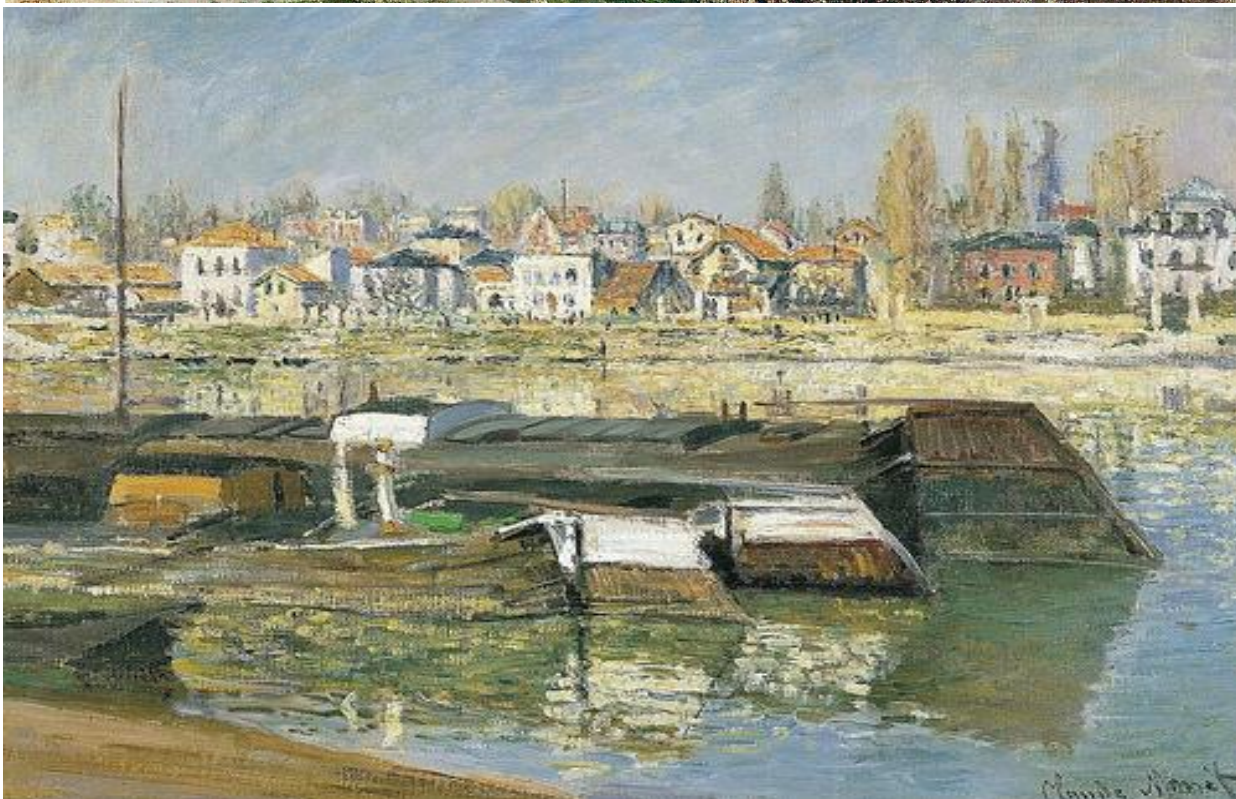
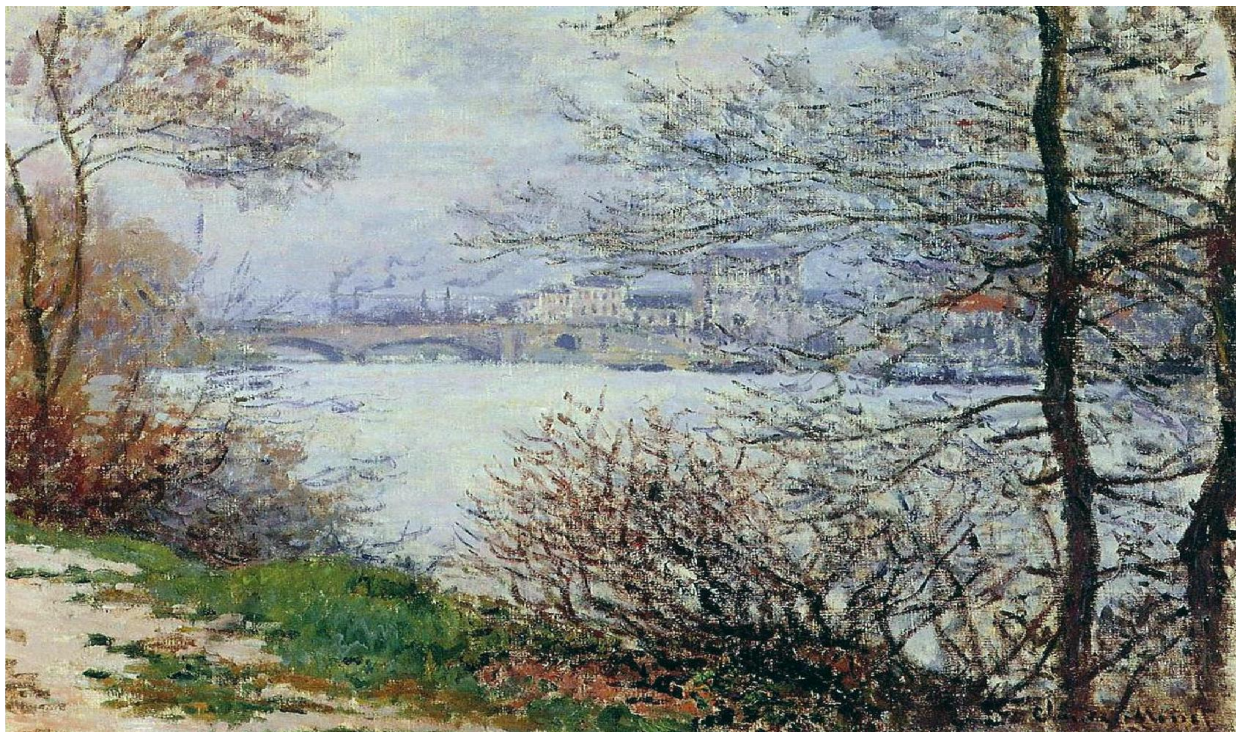

*La tombe de Jacques Prévert
Mộ Jacques Prévert*

Và cuộc đời đã chia lìa những người yêu nhau
 Thật nhẹ nhàng không gây một tiếng vang
 Biển đã xóa trên cát
Vết chân những đôi uyên ương đã rời xa nhau...
 Đôi lứa ta đã sống bên nhau
 Em yêu anh và anh yêu em

Và cuộc đời đã chia lìa những người yêu nhau
 Thật nhẹ nhàng không gây một tiếng vang
 Biển đã xóa trên cát
Vết chân những đôi uyên ương đã rời xa nhau...
 Lá rụng được gom lên từng xèng
 Những kỷ niệm và nỗi tiếc thương cũng vậy
 Nhưng mối tình của anh yên lặng và trung thành
 Vẫn mỉm cười và cảm ơn đời

Anh yêu em nhiều biết bao nhiêu như em xinh đẹp
 Em muốn anh quên em được sao?
 Ấy là lúc cuộc đời đẹp nhất
 Và mặt trời nóng bỏng hơn hôm nay
 Em là người bạn gái dịu dàng nhất của anh
 Nhưng anh đâu biết làm gì nữa ngoài nỗi tiếc thương
 Và bài ca em hát
 Mãi mãi, mãi mãi anh vẫn còn nghe

Neuilly-sur-Seine en 1878, tableaux du célèbre paysagiste Claude Monet
Neuilly-sur-Seine năm 1878, tranh của danh họa phong cảnh Claude Monet

A.H.A. giới thiệu